

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-47 (3)/17/AnŁ

Warszawa, 27 kwietnia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/32/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Gzella Net Sp. z o.o. z siedzibą w Osiu od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. (nr akt sprawy: D/KO.ŻG.8361.2.2017), w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 6 grudnia 2016 r., na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 z późn. zm.), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwany dalej również „*Wielkopolskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Gzella Net Sp. z o.o. z siedzibą w Osiu, zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Przedmiotowe pismo strona odebrała 9 grudnia 2016 r.

W toku kontroli przeprowadzonej od 5 do 9 stycznia 2017 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH, w Sklepie Firmowym przy ul. 3 Maja 54 w Koninie, należącym do strony, dla 31 środków spożywczych losowo wybranych z oferty sprzedaży sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen, tj.:

- 1) Pieprz czarny ziarnisty Kącik Smaku 40 g,
- 2) Pomidory z czosnkiem i bazylią Kącik Smaku 30 g,
- 3) Przyprawa do mięs i pieczeni Kącik Smaku 40 g,
- 4) Goździki całe Kącik Smaku 30 g,
- 5) Zioła prowansalskie Kącik Smaku 30 g,
- 6) Majeranek Kamis 9 g,
- 7) Bazylia Kamis 10 g,
- 8) Gałka muskatołowa Kamis 10 g,
- 9) Ziele angielskie całe Kącik Smaku 40 g,
- 10) Marynata staropolska Kamis 20 g,

- 11) Pieprz Cayenne Kącik Smaku 40 g,
- 12) Kurkuma mielona Kamis 20 g,
- 13) Makaron Międzybrodzki świderki 4-jajeczny 250 g,
- 14) Makaron Międzybrodzki krajanka 5-jajeczny 250 g,
- 15) Pomidory krojone w soku pomidorowym Podravka 390 g,
- 16) Koperek koncentrat Proeco 76 g,
- 17) Żurawina leśna Devalano 290 g,
- 18) Pieczarka marynowana Devalano 150 g,
- 19) Ogórki konserwowe Krokus 320 g,
- 20) Kapusta postna z grzybami leśnymi Krokus 670 g,
- 21) Pasta z chili Krokus 180 g,
- 22) Żurek domowy Kowalewski 320 ml,
- 23) Barszczyk czerwony Kowalewski 320 ml,
- 24) Musztarda Gdańska Dagoma 200 g,
- 25) Maślak zwyczajny Fungopol 150 g,
- 26) Podgrzybek brunatny Fungopol 150 g,
- 27) Syrop różany Fungopol 245 g,
- 28) Mus jagodowy Fungopol 200 g,
- 29) Syrop z czarnego bzu Fungopol 150 ml,
- 30) Olej rzepakowy naturalny z Góry Św. Wawrzyńca 0,5 l,
- 31) Ocet z czerwonego wina Kamis 250 ml.

Stwierdzono, że ww. 31 towarów opatrzonych było wywieszkami lub metkami cenowymi zawierającymi cenę sprzedaży, ale niezawierającymi cen jednostkowych. Wielkopolski WIIH stwierdził, że naruszało to wymogi określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 915, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*” oraz § 3 ust. 2 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidacznia cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 9 stycznia 2017 r. (nr akt kontroli: D/KO.ŻG.8361.2.2017) wraz z załącznikiem nr 1 zawierającym zestawienie ocenionych i zakwestionowanych towarów.

Pismem z 23 stycznia 2017 r. strona przekazała informację o wielkości przychodów netto osiągniętych w 2016 roku.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 31 stycznia 2017 r., Wielkopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę Gzella Net Sp. z o.o. z siedzibą w Osiu o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu nieprzestrzegania wymogów określonych w art. 4 tej ustawy oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa przekazując pismo z 17 lutego 2017 r., w którym wniosła o wzięcie pod uwagę „skali zagrożenia wzbudzenia u klienta wątpliwości w porównaniu cen” w niewielkich sklepach firmowych, w których zakwestionowane towary stanowiły jedynie dodatek do głównej sprzedaży. Strona podniosła, że żaden z 31 produktów

zakwestionowanych przez Wielkopolskiego WIIH ze względu na niewidoczność ceny jednostkowej nie powtarzał się dwukrotnie, strona nie posiadała w swoich sklepach 10 różnych dostawców tego samego produktu, jak ma to miejsce w wielkopowierzchniowych sklepach.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 28 lutego 2017 r. (nr akt sprawy: D/KO.ŻG.8361.2.2017), Wielkopolski WIIH na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy, tj. niewidoczności cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży.

Pismem z 15 marca 2017 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania. Strona zarzuciła naruszenie następujących przepisów:

- 1) art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego niewłaściwe zastosowanie,
- 2) art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach poprzez ich niezastosowanie,
- 3) § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez jego niewłaściwe zastosowanie,
- 4) § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez jego niezastosowanie,
- 5) art. 7, 8, 11 i 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, poprzez ich niezastosowanie.

Uzasadniając powyższe zarzuty strona podniosła, że w świetle przepisów art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, obowiązek uwidocznienia ceny jednostkowej nie dotyczył produktów zakwestionowanych w zaskarżonej decyzji. Produkty te bowiem zostały kupione od producenta „na sztuki”, o czym świadczyć miały załączone do odwołania faktury, a strona sprzedawała je następnie w tej samej formie. Strona wywodziła z tych okoliczności, że przedmiotowe produkty były towarami przeznaczonymi do sprzedaży wyłącznie na sztuki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, i uwidoczniła przy nich cenę sprzedaży była jednocześnie ceną jednostkową. Strona podniosła również, że w przypadku zakwestionowanych produktów, uwidocznienie dodatkowej ceny jednostkowej, np. za jeden kilogram, nie byłoby przydatne do porównania cen.

Pismem z 3 kwietnia 2017 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Gzella Net Sp. z o.o. z siedzibą w Osiu, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób

jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Pojęcia ceny i ceny jednostkowej towaru zostały zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy, tj.: cena oznacza wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, natomiast cena jednostkowa towaru to cena za jednostkę towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

W myśl § 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z wymaganiami § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Jak stanowi § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach, uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Zgodnie z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia, w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

W myśl § 7 pkt 1 ww. rozporządzenia, wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy Gzella Net Sp. z o.o. z siedzibą w Osiu, stwierdzono, że przy 31 rodzajach produktów oferowanych do sprzedaży w opakowaniach oznaczonych informacją o ich masie lub objętości, nie uwidoczniono informacji o cenach jednostkowych. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami stanowiącymi naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 2, § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidacznienia cen, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną.

Odwołując się strona podniosła zarzuty niewłaściwego zastosowania przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen (pkt 1 i 3 odwołania), a także zarzut niezastosowania przepisów art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen (pkt 2 i 4 odwołania). Zdaniem strony, zakwestionowane w niniejszej sprawie produkty były towarami przeznaczonymi do sprzedaży wyłącznie na sztuki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, w związku z czym, na mocy § 7 pkt 1 ww. rozporządzenia, towary te nie podlegały obowiązkowi uwidocznienia ceny jednostkowej, ponieważ uwidoczniona przy towarach cena sprzedaży była jednocześnie ceną jednostkową.

Prezes UOKiK nie zgadza się z przedstawioną interpretacją. Z przytoczonych powyżej definicji art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach jasno wynika, że cena jednostkowa towaru jest innym pojęciem niż cena „za opakowanie”. Cena jednostkowa, czyli cena za jednostkę miary towaru, ułatwia konsumentom porównanie cen podobnych towarów różniących się zawartością netto. Co do zasady, na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, towar musi być oznakowany ceną i ceną jednostkową. Sposób ustalania ceny jednostkowej określa § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen (tj. przeliczenie ceny za jeden kilogram, litr, sztukę itd.). W niniejszej sprawie, 31 towarów było towarami opakowanymi oznaczonymi informacją o ich ilości w jednostkach masy (gramach) lub objętości (mililitrach). Z tego względu, zgodnie z definicją ceny jednostkowej zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy oraz wytycznymi § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. rozporządzenia, przedmiotowe towary musiały być oznakowane zarówno ceną (sprzedaży), jak i ceną jednostkową za kilogram lub litr (ewentualnie dziesiętne podwielokrotności tych jednostek miar, zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia). Prezes UOKiK dodaje, że przepis § 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, dotyczący wyrażania ceny jednostkowej w przeliczeniu na sztuki, stosuje się inaczej niż wskazuje strona, mianowicie cena jednostkowa za sztukę może być stosowana np. w przypadku jaj sprzedawanych w opakowaniach po 6 sztuk, lub kwiatów w bukietach po 25 sztuk.

Wyjątkowo nie ma obowiązku uwidocznienia ceny jednostkowej towaru, która jest identyczna z ceną sprzedaży tego towaru, co dopuszcza § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen – taki wyjątek dotyczy np. towarów w opakowaniach 1 kg lub 1 l, ponieważ ich cena jednostkowa za kilogram/ litr jest równa cenie sprzedaży. W niniejszej sprawie, 31 rodzajów towarów, wymienionych szczegółowo w załączniku nr 1 do Protokołu kontroli z dnia 9 stycznia 2017 r., oznakowanych było informacją o zawartości netto w jednostkach masy lub objętości, a ich cena sprzedaży nie była identyczna z ceną jednostkową. Z tego względu, wbrew twierdzeniu strony, przedmiotowe towary powinny być oznaczone nie tylko ceną „za opakowanie”, ale i ceną jednostkową. Ewentualnie, w przypadku dwóch rodzajów towarów, tj.

Bazylii Kamis á 10 g i Gałki muszkatołowej Kamis á 10 g (poz. 7 i 8 ww. załącznika nr 1), cena jednostkowa mogłaby zostać pominięta na mocy § 4 ust. 2 i § 7 pkt 1 ww. rozporządzenia, ale tylko pod warunkiem, gdyby przedsiębiorca znakował podobne towary ceną jednostkową za 10 g (dziesiątą podwielokrotność kilograma). Treść Protokołu kontroli z dnia 9 stycznia 2017 r. oraz jego załącznika nr 1, nie pozwala na przyjęcie takiej tezy, gdyż wskazuje, że wszystkie losowo wytypowane do kontroli towary nie były oznakowane ceną jednostkową w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Dla ustalenia zaistnienia obowiązku uwidocznienia ceny jednostkowej nie ma znaczenia okoliczność podniesiona w odwołaniu, że strona nabyła przedmiotowe towary w postaci gotowej, opakowanej, w ilości wyrażonej na fakturach liczbą sztuk. Jak wyjaśniono w powyższych dwóch akapitach niniejszej decyzji, cena jednostkowa nie odnosi się do całego produktu, lecz dotyczy jednostki miary tego produktu. Cena jednostkowa nie jest co do zasady tożsama z ceną sprzedaży produktu, cena i cena jednostkowa pełnią różne funkcje informacyjne dla konsumenta.

Oparcie dla stanowiska Prezesa UOKiK można znaleźć w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r. (sygn. akt VI SA/Wa 1406/15), dotyczącym kary pieniężnej wymierzonej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niedopełnienia obowiązków uwidocznienia cen jednostkowych (wyrok nieprawomocny). Wyrok ten oraz kontrolowana nim decyzja wydane zostały pod rządami obecnej ustawy o informowaniu o cenach i poprzedniego przepisu wykonawczego do tej ustawy, niemniej, zdaniem Prezesa UOKiK, stan prawny w odniesieniu do obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych nie uległ zmianie. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że cena jednostkowa może dotyczyć towarów sprzedawanych na sztuki, ale nie w takim znaczeniu, jak sugeruje odwołująca się strona, która za towary sprzedawane na sztuki uważa produkty opakowane oznakowane masą lub objętością.

Strona podniosła również, że w przypadku zakwestionowanych produktów, uwidocznienie dodatkowej ceny jednostkowej, np. za jeden kilogram pieprzu, nie byłoby przydatne do porównania cen. Jak wskazuje strona w odwołaniu, art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach nakazują uwzględnić przypadki gdy uwidocznienie ceny jednostkowej towaru nie byłoby przydatne ze względu na rodzaj lub przeznaczenie towaru. Organ drugiej instancji zauważa jednak, że regułą wyrażoną w art. 4 ust. 1 ustawy, jest każdorazowe uwidacznianie ceny i ceny jednostkowej w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Wyjątki od wymogu uwidaczniania cen jednostkowych określone zostały przez Ministra Rozwoju w przepisach wydanych na podstawie delegacji art. 4 ust. 2 ww. ustawy, w cytowanym wyżej § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Należy stwierdzić, że przepis § 7 rozporządzenia zawiera zamknięty katalog zwolnionych produktów. W katalogu tym nie wymieniono produktów występujących pojedynczo w ofercie danej placówki i nieposiadających swojego odpowiednika, z którym konsument mógłby porównać cenę jednostkową. W związku z powyższym Prezes UOKiK wskazuje, że poza ściśle określonymi wyjątkami, należy zawsze uwidaczniać cenę jednostkową, ani strona, ani organy kontroli nie mogą wedle własnego uznania decydować, kiedy uwidocznienie ceny jednostkowej jest „przydatne”, a kiedy nie.

Dodatkowym wyjaśnieniem mogą służyć motywy 5-7 w preambule dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. WE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, tj. aktu prawnego Unii Europejskiej zaimplementowanego do polskiego prawa przepisami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W uproszczeniu, ww. motywach stwierdzono, że stosowany dawniej sposób informowania konsumentów o cenach w powiązaniu z ogólnym ustalaniem ilości lub objętości produktów w opakowaniach, okazał się zbyt skomplikowany, dlatego wprowadzono powszechny obowiązek podawania zarówno ceny sprzedaży jak i ceny jednostkowej na wszystkich produktach z wyjątkiem produktów sprzedawanych luzem. W ocenie wspólnotowego regulatora, obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.

Podsumowując dotychczasowe rozważania należy stwierdzić, że zarzuty niewłaściwego zastosowania przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen (pkt 1 i 3 odwołania) nie zasługują na uwzględnienie, ponieważ 31 towarów objętych zaskarżoną decyzją prawidłowo zostało zakwestionowane z uwagi na nieuwidocznienie cen jednostkowych. Bezpodstawny jest również zarzut niezastosowania art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach (pkt 2 odwołania), skoro w decyzji organu pierwszej instancji prawidłowo, zdaniem Prezesa UOKiK, zastosowano definicję ceny jednostkowej (choć nie cytując tej definicji) oraz przepisy wykonawcze dotyczące uwidaczniania ceny jednostkowej wydane na podstawie art. 4 ust. 2 ww. ustawy, tj. § 3 ust. 2 i § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Jak wykazano w decyzji organów pierwszej i drugiej instancji, w niniejszej sprawie nie znajdował zastosowania § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, wbrew argumentacji strony (pkt 4 odwołania).

Prezes UOKiK nie znalazł także podstaw do uwzględnienia zarzutów niezastosowania przez organ pierwszej instancji przepisów art. 7, 8, 11 i 107 § 3 Kpa (pkt 5 odwołania). W szczególności organ odwoławczy stwierdził, że akta sprawy nr D/KO.ŻG.8361.2.2017 świadczą o prowadzeniu zarówno działań kontrolnych, jak i postępowania administracyjnego w pierwszej instancji, zgodnie z przepisami prawa, z poszanowaniem zasady przekonywania i pogłębiania zaufania do władzy publicznej. W ocenie Prezesa UOKiK, decyzja organu pierwszej instancji została wydana zasadnie, w oparciu o prawidłowo zebrany materiał dowodowy.

Zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. WE L 80 z 18.3.1998, s. 27), kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, biorą pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz

wielkość jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Wielkopolski WIIH ocenił poszczególne przesłanki, w tym okoliczność wpływającą na stopień naruszenia obowiązków, że brak uwidocznienia ceny jednostkowej stwierdzono w odniesieniu do wszystkich 31 ocenionych towarów, które, jak wynika z protokołu kontroli z dnia 9 stycznia 2017 r., wytypowano do kontroli w sposób selektywny, dla losowo wybranych z oferty środków spożywczych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Dariusz Łomowski

Otrzymują:

1. Gzella Net Sp. z o.o. z siedzibą w Osiu
ul. Rynek nr 6
86-150 Osie
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Poznaniu
3. a/a